

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Μετά τη θεραπεία των δύο δαιμονόπληκτων στα Γέργεσα (Ματθ. 8,28-34), ο Ιησούς μπήκε σε πλοιάριο, πέρασε στο απέναντι μέρος της λίμνης, και ήρθε στη δική Του πόλη, δηλαδή την Καπερναούμ, όπου συνήθως διέτριβε, κήρυττε και πολλά θαύματα πραγματοποιούσε.

Τότε του έφεραν έναν παράλυτο, ξαπλωμένο σε κρεβάτι. Όταν είδε ο Ιησούς την πίστη τους, τόσο του παραλύτου όσο και εκείνων που βαστούσαν την κλίνη του, είπε στον παραλυτικό: «ΕΧΕ ΘΑΡΡΟΣ, ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ, (ΜΟΛΙΣ) ΣΟΥ ΣΥΓΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΣΟΥ». Από τα λόγια του Ιησού, τη θεραπεία που ακολούθησε, αλλά και τα πορίσματα της σύγχρονης ιατρικής, διδασκόμαστε: (α) ότι μόνο ο Θεός παρέχει ουσιαστική ελπίδα και δύναμη στη ζωή των πιστών, (β) ότι οι αμαρτίες (αποτυχίες στην πορεία του αγιασμού), τα πάθη και η ένοχη συνείδηση έχουν πολλές φορές επιπτώσεις στον οργανισμό μας, ο οποίος έτσι ασθενεί. Μέσω ειλικρινούς μετανοίας εξαλείφονται οι αιτίες, σβήνουν οι ενοχές και η ψυχή, δια της θείας Χάριτος ενισχυμένη, αγνίζεται και επιστρέφει στο δρόμο του Θεού και της σωτηρίας, (γ) ότι όλο το νόημα της παρούσης ζωής είναι η ψυχοσωματική μας λύτρωση, που αρχίζει μεν από τη γη, αλλά τελειώνεται στον Ουρανό, και (δ) το ότι ο Χριστός συγχώρεσε τις αμαρτίες του παραλύτου, μας φανερώνει ότι είναι ο ενσαρκωθείς Θεός. Μόνο ο Θεός μπορεί εξάλλου να συγχωρεί αμαρτίες. Ήταν γνωστή στους Ιουδαίους επίσης η τελευταία αυτή αλήθεια, καθώς και τα λόγια του Θεού στον προφήτη Ιερεμία: «Εγώ Κύριος ετάζων καρδιάς και δοκιμάζων νεφρούς» (17,10/ Ψλμ. 7,9).

Γι' αυτό και τα λόγια του Ιησού σκανδάλισαν αρκετούς, και μάλιστα κάποιοι από τους Γραμματείς, που ήσαν μορφωμένοι εξηγητές του νόμου, είπαν μέσα τους: «Αυτός βλασφημεί», προσβάλλει το Θεό, οικειοποιούμενος την εξουσία του Θεού να συγχωρεί μόνο Εκείνος αμαρτίες. Ο Ιησούς όμως, που κατάλαβε ως Θεός τους συλλογισμούς τους, τους είπε: «Γιατί κυριεύουν πονηρές σκέψεις τις καρδιές σας» εναντίον μου; . Φαίνεται εδώ πως ο Θεάνθρωπος γνωρίζει καί τα καλά καί τα κακά εν ημίν διανοήματα. «Τι είναι ευκολότερο να πω», συνεχίζει να τους λέει ο Ιησούς, «Σου συγχωρούνται οι αμαρτίες»; ή να πω «Σήκω και περπάτα»; Με λίγα λόγια, θέλει να πει ο Χριστός: Εσείς νομίζετε ότι βλασφήμησα το Θεό με το να ισχυρίζομαι πως συγχωρώ αμαρτίες. Αλλά, αν τώρα πραγματοποιήσω μπροστά σας ένα μεγάλο θαύμα, και θεραπεύσω τον συγκεκριμένο παράλυτο, που βλέπετε και τον ξέρετε καλά όλοι (ότι είναι παράλυτος), αυτό θα σημαίνει ότι είμαι Θεός. Γιατί; Διότι αν ήμουν ένας απλός άνθρωπος, δεν θα μου επέτρεπε ο Θεός να θαυματοουργώ πλέον, αφού μόλις είπα πριν ότι συγχωρώ αμαρτίες (και που για έναν άνθρωπο είναι όντως αδύνατον να το κάνει, είναι ψευδές και άκρως εγωιστικό να ειπωθεί). Δεδομένου λοιπόν ότι μόνο ο Θεός συγχωρεί αμαρτίες, και εγώ σε λίγο με τον παντοδύναμο λόγο μου θα θεραπεύσω τον κλινήρη ασθενή, ως συμπέρασμα εξάγεται ότι είμαι ο Θεός επί γης, και άρα ναι, μπορώ να συγχωρώ αμαρτίες.

«Για να μάθετε επομένως», συνεχίζει κατόπιν ο Ιησούς, «πως ο Υιός του Ανθρώπου (μεσσιανικός τίτλος του Ιησού, στον οποίο εκπληρώθηκε η προφητεία του Δανιήλ: 7,13-14) έχει εξουσία (ως Υιός του Θεού) να συγχωρεί αμαρτίες πάνω στη γη»,

λέγει στον παραλυτικό: «ΣΗΚΩ, ΠΑΡΕ ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΣΟΥ ΚΑΙ ΠΗΓΑΙΝΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ». Και εκείνος, πράγματι, σηκώθηκε και πήγε στο σπίτι του. «Όταν ο κόσμος το είδε αυτό, θαύμασαν και δόξασαν τον Θεό, που έδωσε τέτοια (τόσο μεγάλη) εξουσία στους ανθρώπους», καταλήγει το ευαγγελικό κείμενο. Προφανώς, δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τη θεότητα του Ιησού (όπως και μέχρι σήμερα συμβαίνει), καθώς πολλοί τον θεωρούσαν ιδιαίτερα άγιο και χαρισματούχο άνθρωπο, πλην συνηθισμένο άνθρωπο.

Ο απόστολος Παύλος αντίθετα -που κάποτε είδε και ένοιωσε, ως διώκτης ακόμη των χριστιανών, μέρα μεσημέρι το άκτιστο φως του αναστάντος Κυρίου της δόξης, να καταυγάζει και υπερκόσμια να γλυκαίνει ολάκερη την ύπαρξη και τη μεταστραφείσα έκτοτε συνείδησή του- μάς διδάσκει έγκυρα ότι «ΜΟΝΟ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΣΩΜΑΤΙΚΑ ΟΛΗ Η ΘΕΟΤΗΤΑ» (Κολ. 2,9), αφού «ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ ΘΕΟΣ» (Ρωμ. 9,5), ο οποίος έσωσε την εκκλησία Του «και την έκανε δική Του με το ίδιο Του το αίμα» (Πράξ. 20,28), και πως «μόνο Αυτός μπορεί να μας δώσει την πληρότητα της ζωής» (Κολ. 2,10).